

Sygnatura akt IV U 365/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania E. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 16 lipca 2020 r., (...) oraz z dnia 4 września 2020 r., znak: (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 16 lipca 2020 r., (...) i przyznaje E. Z. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11 marca 2020 roku do 14 kwietnia 2020 roku.

UZASADNIENIE

Powódka E. Z. wniosła odwołanie od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 16 lipca 2020 roku, znak (...) oraz z dnia 4 września 2020 roku znak: (...) odmawiających jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 marca 2020 roku do 14 kwietnia 2020 roku. W uzasadnieniu powódka wskazała, że w zwolnieniu lekarskim wskazany został NIP poprzedniego pracodawcy - (...) sp. z o.o., u którego zatrudniona była do dnia 29 lutego 2020 roku, mimo iż od 3 marca 2020 roku podlegała ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia w firmie (...) sp. z o.o. Po otrzymaniu decyzji odmownej z ZUS powódka zwracała się do lekarza wystawiającego zwolnienie o dokonanie korekty danych przy czym uzyskała informację, że nie jest to możliwe.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 16 lipca 2020 roku, umorzenie postępowania z odwołania od decyzji z dnia 16 lipca 2020 roku w zakresie rozstrzygniętym decyzją z dnia 4 września 2020 roku oraz o zasądzenie na swoją rzecz od powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawy prawne decyzji, tj. art. 13 ust. 1 pkt 2 art. 7 pkt 1, art. 6. 53 ust. 1 i art. 58a ust. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870). Wskazano, że w zwolnieniu lekarskim widniały dane poprzedniego pracodawcy powódki. Pomimo zamieszczenia w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji pouczenia o konieczności przedłożenia prawidłowo wypełnionych dokumentów, w tym zaświadczenia lekarskiego ze wskazaniem numeru NIP ostatniego pracodawcy, powódka nie dopełniła formalności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. Z. do dnia 29 lutego 2020 roku podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia w firmie (...) sp. z o.o. w D. na podstawie umowy zlecenia. W dniu 3 marca 2020 roku powódka podjęła zatrudnienie (na jeden dzień) w firmie (...) sp. z o.o. i została zgłoszona do obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego, któremu podlegała do 3 marca 2020 roku.

Powódka była niezdolna do pracy od dnia 11 marca 2020 roku do dnia 14 kwietnia 2020 roku. W zwolnieniach lekarskich za okres od 11 marca 2020 roku do 20 marca 2020 roku oraz od 21 marca 2020 roku do 31 marca 2020

roku wskazano jako płatnika składek na ubezpieczenia społeczne firmę (...) sp. z o.o. , natomiast w zaświadczeniu lekarskim za okres od 1 kwietnia 2020 roku do 14 kwietnia 2020 roku jako płatnik widnieje firma (...) sp. z o.o.

W dniu 26 maja 2020 roku powódka złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 marca 2020 roku do 14 kwietnia 2020 roku. Do wniosku dołączone zostało zaświadczenie wystawione przez firmę (...) sp. z o.o. w D., w którym wskazano, że powódka podlegała ubezpieczeniu chorobowemu do dnia 29 lutego 2020 roku.

Decyzją z dnia 16 lipca 2020 roku odmówiono powódce prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 marca 2020 roku do 14 kwietnia 2020 roku, natomiast decyzją wydaną w dniu 4 września 2020 roku odmówiono powódce prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia u płatnika (...) sp. z o.o. za okres od 11 marca 2020 roku do 14 kwietnia 2020 roku.

Dowód:

-wydruki zaświadczeń lekarskich wystawionych dla powódki za okresy od 11.03.2020 roku do 20.03.2020 roku oraz od 21.03.2020 roku do 31.03.2020 roku (k.6-7)

-akta ZUS w załączeniu.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie powódki zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2020 roku, poz. 870) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Art. 7 ust 1 cytowanej ustawy stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Z kolei przepis art. 8 cytowanej Ustawy stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Art. 13 ust 1 pkt 2 cytowanej Ustawy stanowi natomiast, że zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstaje w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Dokumentem stwierdzającym czasową niezdolność do pracy stanowiącym dowód przy ustalaniu prawa do zasiłku chorobowego oraz jego wysokości jest zaświadczenie lekarskie, o którym mowa w art. 55 ust. 1 i art. 55a ust. 7, albo wydruk zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55a ust. 6 (art.,. 53 ust 1 cytowanej ustawy). Jeżeli błąd w zaświadczeniu lekarskim ma wpływ na prawo do przyznanego zasiłku lub jego wysokość, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o braku prawa do zasiłku lub o zmianie jego wysokości. W przypadku gdy do wypłaty zasiłku jest obowiązany płatnik składek, decyzja jest wydawana na wniosek płatnika składek lub ubezpieczonego (art. 58a ust 8 cytowanej Ustawy).

W niniejszej sprawie bezspornym jest to, że powódka w okresie od 11 marca 2020 roku do 14 kwietnia 2020 roku była niezdolna do pracy. N. jest również to, że po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz firmy (...) sp. z oo. w dniu 29 lutego 2020 roku, w dniu podjęcia zatrudnienia w firmie (...) sp. z o.o. została ponownie zgłoszona do ubezpieczenia chorobowego. W związku z ustaniem stosunku pracy w firmie (...) sp. z o.o. w dniu 3 marca 2020 roku ustał również tytuł ubezpieczenia chorobowego. Powódka w dniu 11 marca 2020 roku stała się niezdolna do pracy. W związku z tym spełnione zostały przesłanki do przyznania E. Z. prawa do zasiłku chorobowego w myśl art. 7 ust 1 cytowanej wyżej ustawy, ponieważ niezdolność trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Spór pomiędzy stronami dotyczył okoliczności, że w zwolnieniu lekarskim wystawionym dla powódki jako płatnik składek na ubezpieczenie społeczne widniał poprzedni pracodawca powódki, tj. firma (...) sp. z o.o. mimo iż E. Z. podlegała już ubezpieczeniu z tytułu zatrudnienia w firmie (...) sp. z o.o.

Sąd rozstrzygając niniejszą sprawę podzielił argumentację powódki wskazaną w odwołaniu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, organ rentowy posiadał informacje o ustaniu tytułu ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia powódki u dotychczasowego pracodawcy w związku z przedłożeniem zaświadczenia przez firmę (...) sp. z o.o. Co więcej w zaświadczeniu lekarskim wystawionym od 1 kwietnia 2020 roku do 14 kwietnia 2020 roku wskazane zostały dane firmy (...) sp. z o.o., która dokonała zgłoszenia powódki do ubezpieczenia społecznego w dniu 3 marca 2020 roku. W ocenie Sądu powódka, wbrew twierdzeniom organu rentowego, nie była w obowiązku sprawdzać prawidłowości danych wskazanych w zwolnieniu, bowiem zarówno fakt ustania tytułu ubezpieczenia u dotychczasowego pracodawcy jak i powstania nowego tytułu podlegania ubezpieczeniu został zgłoszony.

Na uwzględnienie zasługuje również twierdzenie powódki, że już po wydaniu przez ZUS decyzji odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego, zwracała się do lekarza wystawiającego zaświadczenie o niezdolności do pracy o dokonanie korekty. Wówczas uzyskała informację, że nie jest możliwe poprawienie błędnych danych. Zgodnie z art. 58a ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, jeżeli w zaświadczeniu lekarskim został popełniony błąd, osoba, która je wystawiła albo inna mająca uprawnienia do jego wystawiania, ma trzy dni na przekazanie na elektroniczną skrynkę podawczą ZUS informacji o stwierdzeniu nieważności zaświadczenia lekarskiego oraz przesłanie nowego zaświadczenia lekarskiego – wolnego od błędów. W kontekście powyższych rozważań nietrafiony jest zatem argument organu rentowego, że powódka pomimo pouczenia zawartego w decyzji odmownej o konieczności przedłożenia prawidłowo wypełnionej dokumentacji nie wypełniła obowiązku. Podkreślenia wymaga fakt, że skoro lekarz wystawiający zaświadczenie o niezdolności do pracy zawarł w nim nieprawidłowe dane i pomimo interwencji powódki nie dokonał jego korekty, to nie ma podstaw do ponoszenia przez powódkę ujemnych skutków takiego stanu rzeczy, skoro spełniła wszystkie przesłanki pozytywne do uzyskania świadczenia w postaci zasiłku chorobowego.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. sąd zmienił zaskarżone decyzje.